

Den Ros og den Ære skulle de have, hvis de sætte Pris derpaa.

Berntsen: Der er for mig ikke nogen Anledning til at trække denne Debat i Langdrag, og jeg kan derfor indskrænke mig til nogle faa og korte Bemærkninger. Thi de Tanker, der have fundet Form og Udtryk i de foreliggende Ændringsforslag, ere ikke ny, det er gamle Bekendte, og de Argumenter, der ere førte i Marken, ere jo kun Dacaponummere fra tidligere Behandlinger af den foreliggende Sag. Det mest interessante i den foreliggende Situation er jo det nære Samarbejde og den fortrolige Samvirken, der har udviklet sig mellem det gamle Højre og Socialdemokraterne angaaende de stillede Forslag. Det var derfor næsten en barnlig Glæde, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Gaar ytrede over de Ændringsforslag og navnlig et af de Ændringsforslag, der foreligge fra det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen). Det ærede Medlem har faaet det ud af de Ændringsforslag, som foreligge fra Højre, at nu kunde Venstre og Regeringen, om de vilde, slette den sidste Rest af den privilegerede Valgret til Amsraadene. Men det ærede Medlem lægger jo ikke Mærke til, at det, som det ærede Medlem fra Thisted vil, er, hvad han selv kaldte et Magelæg. Han vil ved at slette den sidste Rest af privilegeret Valgret til Amsraadene opnaa at faa indført et nyt Skel mellem Vælgerne ude i Kommunerne. Det er kun paa Betingelse deraf, at det ærede Medlem fra Thisted har stillet det Forslag, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds i saa høj Grad fremhæver. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og Socialdemokraterne ere til Sinds at slutte denne Akkord, at indgaa det Magelæg med det gamle Højre, at man skulde gaa bort fra den lige og almindelige Valgret i Kommunerne og sætte det Skel mellem Mænd og Kvinder, som Ændringsforslaget gaar ud paa at sætte, hvorved Halvdelen af Vælgerne ude i Kommunerne skal have to Stemmer og den anden Halvdel kun een Stemme. Hvis det er Socialdemokraternes Mening at gaa ind paa dette Magelæg, stiller Situationen sig noget ejendommelig fra den Side, men det gaar jeg ud fra, at det ikke er.

Jeg forstod det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) saaledes, at vi skulde stemme alle Højres Ændringsforslag ned og kun beholde det

one, der gik ud paa at slette den sidste Rest af privilegeret Valgret til Amsraadene; saa regnede det ærede Medlem ud, at Sagen kunde gaa igennem i det andet Ting. Men dette Regnestykke var for mig yderst tvivlsomt. Saa vidt jeg kunde forstaa det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, naaede han ikke et Tal højere end 31, som vilde stemme for Vedtagelsen af Loven i den Skikkelse. Og af disse 31 ved jeg, at det ene Medlem ligger syg i sit Hjem, og det er blevet oplyst i Gaar, at et andet Medlem er rejst til Italien. Men tilbage staar jo 33 Modstandere af dette Princip, og det vilde være et farligt Eksperiment for os her i Tinget at sende Sagen tilbage til Landstinget, naar man ved, at man risikerer, at man ikke faar det vedtaget i denne Skikkelse, men tværtimod risikerer, at det hele gaar over Styr igen. Det er i Aar 38 Aar siden, at det forenede Venstre rejste Kravet om udvidet kommunal Valgret. I alle disse Aar have vi kæmpet forgæves for at naa et Skridt videre i den Retning. Da Ministeriet Deuntzer i 1901 blev dannet og satte Udvidelsen af den kommunale Valgret paa sit Program, maatte alle Partier jo være klare over, at nu maatte dette Spørgsmaal snarest muligt faa sin Løsning, og der har været god Tid siden for de enkelte Partier, der have befattet sig med denne Sag, til at overveje, hvilke Indrømmelser de kunde gøre for at naa til et gunstigt Resultat med Hensyn til denne store og vigtige Reform. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem, der talte før, ytrede, at i det Underudvalg, der var nedsat i Fjor, og hvor alle Grupper i Rigsdagen havde deres Repræsentanter, udtalte Repræsentanten for det gamle Højre, at det gamle Højre ikke under nogen Omstændigheder vilde gøre noget Tilbud eller noget Skridt, der stod til venstre for det Tilbud, der blev gjort fra de frikonservatives Side; man havde ikke noget at vente fra den Side. Og de Ændringsforslag, der her nu stilles op — ja, det kan være, at de maaske kunne have Betydning for at dække Retræten for de Herrer til begge Sider, men det er ikke tilfredsstillende for mig og mine Meningsfæller, vi kunne ikke følge dem i saa Henseende.

Jeg skal ikke komme videre ind paa de Indvendinger, der ere gjorte imod Hovedforslaget som Forsvar for Ændringerne, thi vi drøftede jo meget omhyggeligt alle disse Spørgsmaal ved Sagens første Behandling. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) udtalte jo